

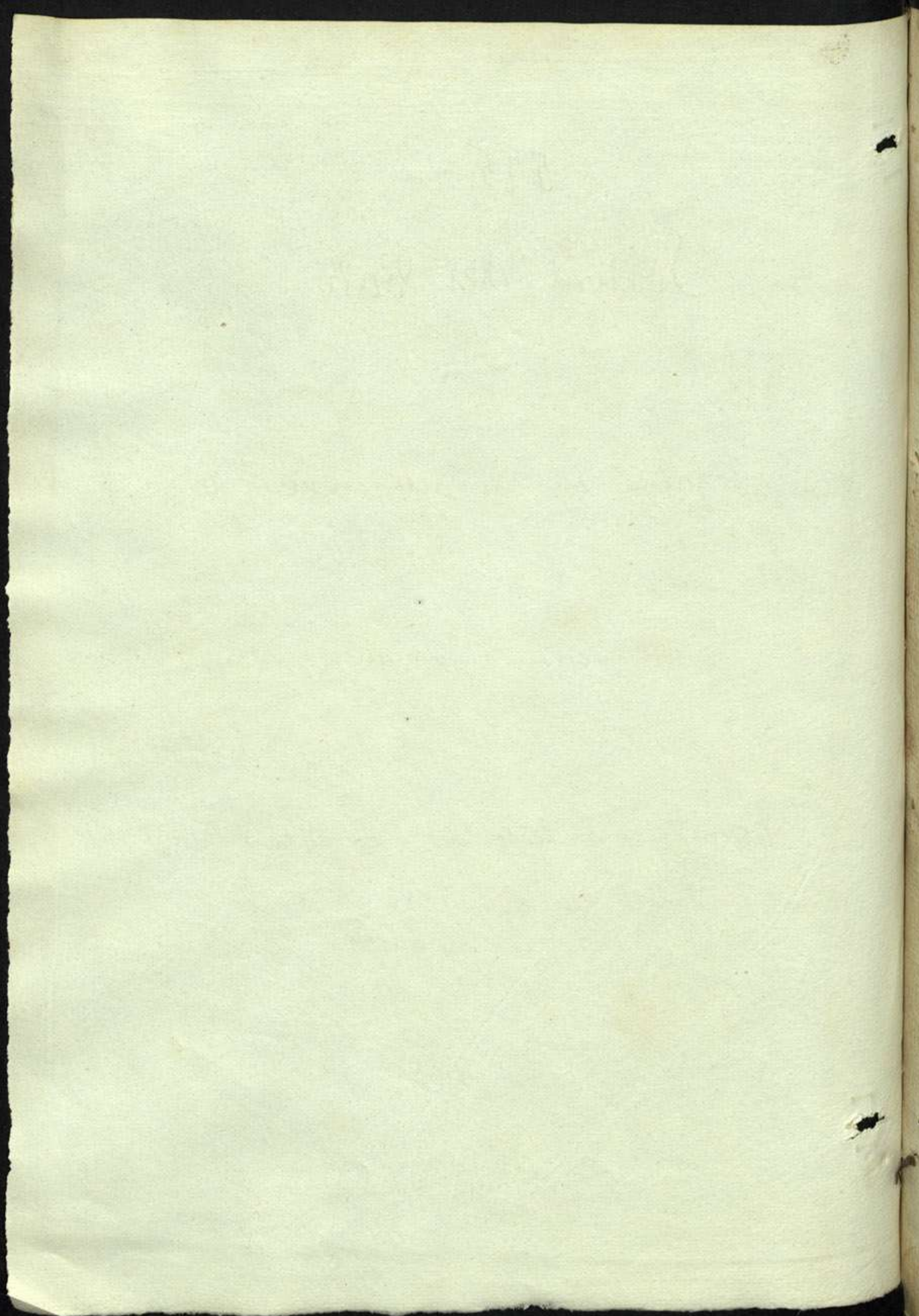
575

Sortint del ball

Foguina en un acte en vers de

Ferran Rodriguez y Masden

Estrenada en lo teatro del Bon Retiro la nit del
12 Juliol del any 1880

1er Apunte

Sortint del ball.

Joguina còmica en un acte y en vers,

original de

Ferran Rodriguez y Masden

1115. 111702

Sortint del ball.

Repartiment.

Personatjes.

Actors.

Llúcia	^{Dolores} Sta. Ricart
Joseph	D. Manuel Canadès
Tomàs	" Alfonso Llorch
Feliu	" Joseph Loka'
Sereno 1 ^{er}	" Ramon Sella
Sereno 2 ^{on}	" Fran ^{co} Bosch

Tomàs y Joseph aniran vestits d'Arlequí, ab capa madrilenya; y faràn que 'l trajos, perrucas, nas postis, vigoti, etc... sigan ben iguals, portant lligat al bras dret, dos llassos, un de blau y un de vermell. Llúcia disfressada a capricho. Tots los demés de serenos. (de nit.)

Acte únich.

La escena té de figurar la plassa del Oli, de Barcelona. Després de alçat lo teló, se sent un rebotxe de campana que toica las quatre ab quarts.

Escena I.

Feliu, assentat en un padris de porta, ab lo chusso a la mà y 'l fanal a terra al costat seu. Al sentir l'última batallada de las quatre, fa un llarch badall, agafa 'l fanalet, s'aixeca, diu los versos y s'en va cantant, y tocant las portas.

Fel. = ; Ahaa...! Las quatre: ja'm cansaba.

Darem la volta per 'quí,
y á retiro; que per are
no hi ha novetat, Felíu.

¡Las cuatro... y nublado!...

(S'en va per la dreta.)

Escena II.

Tomás, per la esquerra.

Tom. =

¡Be!...

Las quatre? ¡Que's demati!
La culpa 'n tè aquella mossa:
no sè per 'hont ha sortit.

Quant tenia la conquesta
 guanyada de mitx a mitx,
 aquella colla de màscaras
 ab la seva broma y crits,
 me l'han tret del costat
 sortint del ball. ¡ba!; Si tinc
 una pega!...—; Quin ayrot
 qu'es gira!— Ba, ba: à dormir;
 demà serà un altre dia.
 ¡hont ting la clau?... La del pis
 es aquesta. ¡Pero y l'altre,
 'hont li posada? ¡Ah! Aquí:
 obrirem y cap a dalt.

(S'en va cap a la porta del pri-

mer terme de la dreta y en lloch
de clau, 's treu del pit un paquet
de carmetlos.)

i Si son carmetlos dels fins
que m'ha dat aquella mossa!
Vaja donchs, ahont la tinch?
L'he perduda, no hi ha mes:
ballant m'ha caigut del pit.
I are... i que fare? Si truoco,
desperto a tots 'ls vehins
menos a n'ell: y 'l pitjor
es, que quant esta' dormint,
ni que's calès foch a casa
voldria moures del llit.

Ba, ba, truco, que tinc fret,
y de son no'm puch tenir.

(Bruca quatre pichs ab lo pica
portas. Després d'un rato de pausa
s' passeja per la escena y mira
en l'ayre, com si esperés veure
à algu en lo balcò del quart pis:
operació que deura repetir men-
tres s'espera.)

; Ay quina gresca s' prepara!
; no'n sentirè poch de crits! (Pausa.)
Ja ho dich, si no'm sentirá!
Deu ronca' com un garri.
Brucaré mes fort, vejám. (Ho fa.)
; Ba! No baixará: ni ls mils;
com que sab que tinc la clau...

¡Y no se sent ni un mosquit!
Endevant!... prenem la fresca
fent 'l sereno per 'qui.
Si estès oberta la fonda...
Pero, ¡si!... ¡fonda m'has dit?
¡si no duch a sobre meu
un xavo partit p'el mitx!
Al restaurant de Romea
s'hi ha quedat bossa y pistrinchi.
¡Malehits sigan balls y bromas,
truenos, raxos, jochs y vins,
y companys, y hasta 'ls inglesos!
Binch desgracia aquesta nit;
res; vet 'aqui 'l se gorrero
de targetas y vestit.

Bè... que farè?... Vaig a veure
si m' sentirà algun amic.

(S'en va per la esquerra.)

Escena III.

Joseph, que surt de pressa per la
dreta y després d'atravessar la esce-
na baixa al prosceni, desalentat.

Jos. = ; Hola, un bulto!.....; Ah! És un home!
creya qu'era ella...; ay de mi!
; Ahont ha anat aquesta dona?
; hont s'ha ficat? No la he vist'
desde la primera part,

quant m'en hi anat allí dins
a pendre café... després,
al tornar hi...; bona nit!

m'he vist plantat a la lluna
de Valencia, y ab fatichs
he pogut, sortint del ball,
d'aquells dimonis fugir.

i Bont ets Lússia? Tal vegada
s'haurà perdut p'el camí,
o se'n ha anat de patrulla...
; Qui sab!... perquè no ho he vist.

¡Ay Josehp! avuy te plantan
sobre 'l front, aquells... dos dits
d'economia doméstica

y de càlcul mercantil
 que 'ls marits mansos portem,
 si dona guapa tenim.
 ¡ Ahont serà?... Pot se à casa;
 pero no ho crech: si jo tinch
 las ^{dos} claus!... May mès hi torno
 à disfressarm' d'arlequi,
 ni de res: ja no vuy cap
 mes sarau... Millò es lo plit,
 que à n'alli no'm fuig la dona,
 y no fa fret com aquí,
 ni'm maregan tant las màscaras,
 mascarons y mascarins.

(Se sent 'l Sereno que canta aprop.)

Feliu. (Dint.) Las cuatro y cuarto... Nublado!

Jos. = Endavant, un quart de cinch
y ella no compareix:

¡ni ha per perdre 'l magi'!

¡Jo, jo, jo! (Bussint.) M'hi encadernat!

Está clar, si vaig tan prim...

no porto res mes que 'l traque.

I encare la gran sort tinch

¡d'aquesta capa!... que 'm tapa.

Sento passos per' allí:

¡si serà ella?... ¡ba! no...

es 'l sereno: en Feliu.

¡Ay Lluísia! ¡ahont t'has ficat?

Escena IV.

Joseph y Feliu, (per la esquerra.)

Fel.= ¡Qué criden tan dematí
y tot sol? ¡que no veyeu
que desperteu als vehins?

Jos.= ¡Ay sereno! que s'heu vista?
per Déu digueumho.

Fel.= Be: a' qui?

Jos.= A la dona: a' la Llússia.

Fel.= Ba, va, aneuven a dormir:

(haurá' begut un xich massa.)

¿Que no sentiú lo que nos dich?

Jos.= Sí, home; pero digueumhe
si á la meua dona heu vist.

Fel.= Sí, ara aquí un gos la duya
agafada p'el vestit.

Jos.= ¿Que nos'n burleú?

Fel.=

Pochs romanos:

sino nos portaré á dormir
á casa de la ciutat
dintre un calabosso humit,
y si aneu calent del ball
vos refrescareu un xich.

Jos.= Pero que no'm coneixeu?

Fel. = ¡ Qui' nos ha de coneixe' amich,
vestit d' aquesta manera?

Jos. = So' l' senyò Joseph.

Fel. = ¡ Que diu!
¡ Lo marit de la senyora
Llússia?

Jos. = Si, home, si!

Fel. = Donchs cregui, senyò Joseph,
que jo may ho hauria dit.
¡ I donchs que s'ha tornat boig?
¡ Ahont va p' el mon aixís?

Jos. = ¡ Be, qu' haben vist a' la dona?

Fel. = Que s'ha perdut?

Jos. = ¡ Ay de mí!

Ja sabieu qu'ella era a' baldas
fa quatre mesos o' cinch
a' recobrar la salut.

ab uns parents que hi tenim.

Donchs rebo carta 'l divendres
dihentme que vindria ahir

ab dugas cosinas joves

que hi eran desde l'istiu.

Mes com que jo plego tart
y arriba aviat 'l carril

y allà dalt estaban tristas,

per poguerse divertir

d'eya, ^{que per trovarns'} ~~per trovar nos~~ prompte,

per cap a' n'al ball de nit

del treyato de Romea:
 perque anirian aixís
 a casa de sas cosinas
 avans de veurem a mi.

I per dar-me una sorpresa
 qu'anés d'arlequi vestit,
 portant, lligat a n'al bras,
 per coneixem sens perill,
 un llas blau y un de vermell.

Hò faig tot y vaig allí.

Ns trovem després d'un rato,
 y ns assentem per 'lli dins
 conversant de la vinguda.
 ¡Aquí entra 'l pas mestrist!

Bom que 'l ball 'm marejava,

a' pendre un café he sortit
y al torná... me l'han fregida!
en lloch del saló la he vist.

Estavan ballant la Polka,

y quatre desvergonyits

y algunes famelles idem,

veient qu'anaba tant trist

y buscant per tot arreu,

s'han apoderat de mi,

logrant al últim distreurem

a' còpia de cops y crits.

L'un me daba una castanya,

l'altre 'm donaba un pessich,

l'una 'm feya pessigollas,

aquella m' trencaba 'ls dits:
 fins que al cap de tanta gresca
 que ja m'estaba aturdint,
 m'han agafat per los brassos
 y per las camas, y aixis
 alstantme tres cops al ayre,
 a terra altres tres m'he vist.
 I tinch un dolo' a l'esquena
 y... mes avall, que ja hor dich,
 qu'encare que quatre dias
 m'estiga ficat al llit
 prenent caldo y medecinas
 y aixarops y ayguas mil,
 tot posantme sangoneras

als genolls o be à n'al pit,
y sangrantme y suant sempre,
no'm podrè mes reheixir,
perque hoj juro qu'ara'm trovo
tot esllumat y tulit.

Feli.= Be, pero l' qu'es la senyora...

Jos.= Ja veureu lo qu'ha succehit.

Quant plliure d'aquells dimonis
al cap de molt temps m'he vist,
l' saló'm queya desobre
y he pensat sols en fugir.

Pero, sol?... ¡Ahont anaba
sens' venir la Llusia ab mi'?

Miro, busco, volto, torno.

a' n' al saló, al cafetin;
 'm fico per dins' hont ballan,
 pujo al primè' y segòn pis,
 registro per dintre 'ls palcos,
 miro a' sota dels musichs...
 ; tot era inútil! La Lússia
 ja era potse' a Paris. (Pausa.)

- Vaig a' la guarda-ropia,
 demano la capa, y... ; Si!
 i capa m'has dit? É'en darán!
 Entremitj d'aquell brugit
 en que hi treyan y portaban
 las capas, bastons y abrichs,
 en floch de la meua, ; qu'era

nova! ; comprada d'ahir!
m'han dat aquesta que porto
qu'es bona sols per l'istiu
per servir de mosquitera
posada sobre del llit.

Baixo l'escala ab empentas,
trepitxadas, cops y crits.

-; Mirèusel!... dihuen uns quants.

-; Apa noys que ja l'tenim!

-; Agafemlo!, dihuen d'altres.

-; Al arlequi, al arlequi!... -

Me poso a corra... trepitxo

a un home molt alt y prim
qu'em dona una clatellada

que'm fa veure dia y nit.

Deu o' dotze detras meu

'm segueixan p'el camí:

volto carrers, carrerons...

! tot Barcelona hi segueix!

I com un desesperat

corrents hi vingut aquí

desde 'l Born, perque aquells ximpler

cansats de tant de seguir-m'

ab tronxos de cols y bledas

m'han abandonat allí.

Arrivo aquí, y quant me creya

que a' la Llussia hauria vist

esperant-me per la plassa

o' sentada en un padris,
la soletat mes horrible
sols he trovat y he fugit.
torno al treyatu Romea
y quant anaba a' entra' dins,
la porta'm tiran p'els nasos
sens' darmes la bonanit.

Quedo parat... torno a' corra...
escolto 'l que la gent diu...
Veig un grupo sospetxos
y 'l deturo tot sequit...
miro a' la dona: ; no ho es!
es mes fletxa o' te' un desitx.
Y deturant a' tothom,
y rebent xascos a' mils,

'ls pregunto per la Llussia...
i y ningú en lloch me l'ha vist.'

Fel. = Vaja, si que t'è desgracia!

Jos. = La tinch grossa aquesta nit.

Si ja no hi volia anar
per lo que 'm va succehir.

Fel. = i Què va se'?

Jos. = Ja ho ho diré

quant estiga mes tranquil.

Busqueula, Feliu, busqueula,
que no us quexareu de mi.

Mireu ab 'l fanalet
per tots 'ls racons, sentiu?

Jo per un altre cantó....

Fel. = Si la trovo, vindrà ab mi.

a' casa de la ciutat,
perque 's veu bè qu'ha fugit:
y si ha fet algun delicté...

Jos. = Que' diheu, gat?

Fel. = Si está vist!

Jos. = No home. ¡No t'è bona casa,
perque hagi d'anà a' dormir
a' casa d'els altres? Be!
¡si qu'estaria guarnit!

Fel. = Bueno, donchs: vaig a' mirarho.

Jos. = I l'acampanyeu aquí.

Fel. = Be... això, si acà's la trovo.

Jos. = Busqueu bè per tot, sentiu?

(S'en va en Felu per la dreta.)

Escena V.

Joseph.

= Un roma buscaba á un home,
 (segons hi sentit á dir,)
 á la llum d'una lanterna:
 jo á una dona; estich tranquil.
~~Mes perque això ríga hi~~
 Mes perque 'm fassin l'història
 com á n'ell, ab redolins,
 'l fanal d'aquet sereno
 es lo que 'm fa falta aquí.

i Pero 'hont diable haurá anat?
Si no ve avuy, vaig y ho dich
al Brusi, perque s'ocupa
del asunto, dihent qu'es trit
que a un li fugi la dona
no 'sent casats pe'l civil:
i y n farà un article!...; Ola!
Ve algu: vejám si l'ha vist.

Escena VI.

Joseph y Tomás, (Per l'esquerra.)

Tom. = Un altre que fa'l sereno:
pot se será algun vehí.

Jos. = Diguei: i qu'ha vist a' la Llússia?

Com. = Si, prou! per Llússias estich!

Jos. = i Que s'en burla?

Com. = i sab vosté

ahont puch aná a' dormi?

Jos. = Aquet manu está de broma.

(; O!a! brech que du' l' vestit
igual que jo?... Si serà...)

Com. = i Que mira?

Jos. = i Que no ho vol dir?

Com. = ; Vagi al diable!

Jos. = ; Pobra Llússia!

i Que haurà fet aquesta nit?

(S'en va per l'esquerra.)

Escena VII.

Tomás.

= Brech que la veu d'aquet home
m'es coneguda. Mes, ¿qui
pot se?... No hi atino... Ba!...
no'm vuy amohina'. - Estich
pelantme de fret. ¿Encare
es tancat. - ¿Qui ve per 'lli'?

(Va a mirar per la dreta.)

Una dona: ¿ahont va sola
a 'questa hora de la nit?
Si pot ser: serà la Lússia

que busca aquell infeli's?
 ¡É va disfressada!...; Balla!
 ja'ns divertirem un xich,
 perquè sembla qu'es la mossa
 que'm prenia per marit.

Quina sort m'ha dut 'l sastre
 equivocantse de pis
 al durme 'l traje ab 'ls llazos!
 Brech 'l bras: que's i vegin, sí.
 Bravo noy! Fem la comedia,
 y tindré 'hont aná á dormir.

Escena VIII.

Tomàs, Lússia, Cosqueria.

Llus.= ¡Ay gracias á Deu que't trovo!

no m'has donat poch fatich:
tres cops a n'aquí he vingut
y cap dels tres cops t'he vist.
i ònt has anat? Vaja, digas.
Després de no veurens cinch
mesos, ferme corra sola
dos horas, dexantme'n mitx
d'aquella colla de ximpler?
i ja 't dich jo que t'has lluhit!

Bom. = Jo 't diré...

Llus. = ; Ferme anà sola
sortint del ball!; ònt s'ha vist?
Des qu'has anat al café
que 't trovo d'un modo... aixís...
que 't diré...? no semblas tu.

Avuy has begut un xich
massa y pot se t'ha fet mal.
No m'ho neguis.

Bom.: Dona, t' dich.-

Llus.: Si t' veig mes petit y magre. (1)

Bom.: Oh be, si miras tan prim...

Llus.: Fins crech qu'has cambiat de veu.

Bom.: Es de l'ayre de la nit.

Llus.: Dels licors... y de l' que'm callo

Bom.: Tu'n tens la culpa.

Llus.: ; Jo?

Bom.: Si.

; Perque has fugit al carré?

(1.) Pot canbiarse 'l vers, si es al revés, demostrant
la diferencia que te d'estatura respecte al actor
que fa de Joseph, dihent, mes alt y mes gros, etc.

Llus.: Jo no ho sè qui es qu'ha fugit.

Bom.: Be, veuràs: aquí fa molt
fret: anem cap a dormir.
Donem 'l bras.

Llus.: i Perque 'l vols?

Bom.: Dona, anem: no ho has sentit?

Llus.: i Pero 'hont hem d'anar?

Bom.: A casa.

Llus.: i Qu'estàs tocat del magi?

Bom.: Perque'?

Llus.: i No hi som?

Bom.: Bens rahò!

(Qui serà que per qui viu.?)

Llus.: Josep... Tu no ets en Josep.

Bom. = No... pot sè serè en ~~Llus~~ ^{Feliu}!

Llus. = Veyam, treute aquets dos nassos.

Bom. = Pero si no'm puch tenir
de son, de fret y de rabia
y de celos y neguits.

Llus. = ; Ay, quina mona mes grossa
qu'has agafat!

Bom. = Y be, si;
pero anemien, que demà
sabrai lo qu'ha sucsehit.

Are jo no estich per res
mes, que per ana' a' dormi'.

Vaja, vaja, treu la clau.

Llus. = Bom la clau? Si no la tinch.

Bom. = Si, dona, si.

Llus. = ; Ay burinot!

Born. = Jo te l'hi dada al sortir,
quant me'n hi anat al cafe'.

Llus. = No diguis mes embolichs:
treu la clau y obra l'escala

Born. = (Si sera' la del terç pis.)

i No t'he dit que te l'he dada?

Llus. = i Que tu la tens no t'he dit?

Born. = Ves de calla'... ; dona meua!

(Jo sapigués com se diu.)

Llus. = Dona teua? Ja no ho soch:

ja no t'vuy mes per marit.

Hont s'ha vist!... tan manso qu'eras,

y tornarte fiero aixis?

Jo 'm pronuncio, 'm sublevo:
'm declaro en huelga.

Com.: ; Si?

Llus.: Jo com que no som casats
p'el matrimoni sauil,
ho contarè a la justícia,
'm daran la rahò a mi,
y demanaré divorci
y m'el daran tot seguit.

Com.: ; Oh, ca! La lley no regia
quan 'ns vam casar y aixís
ja no tens obció a lo premi
que fa poch está regint.

Llus.: Diré que som casats d'ara

Com.: Com que hi han papers escrits?

Llus. = Buenu, be: pujem a dalt
que tinch son.

Bom. = Ah!; no m'has dit
que volias fer divorci?
Donchs vesten sola a dormir.

Llus. = Sort qu'avuy estas pitoff.

Bom. =; Qu'es turch, o rus, o plati?

Llus. = Que tens mitx perdigö a l'ala,
que ja no sabs lo que't dius,
qu'ets un tanoca, un ximplet,
un boig... y barbaro, y vil.

Bom. = Mira noya...; mira dona,
que't recordaräs de mi!

Llus. = Joseph, Joseph: no m'alteris;

treu la clau.

Bom.: Si no la tinch!

Llus.: Això son excusas tevas:
tu te l'has ficada al pit.

Bom.: Donchs mirau, tè.

Llus.: (Registrant lo.) ¡Es veritat
que no la tens!

Bom.: Quant jo ho dich...

Llus.: Donchs es que l'hauràs perduda.

Bom.: No t'ho nego, pot sè si.

Llus.: ¿Are, que fem?

Bom.: ¡No dus quartos?

Llus.: Quartos? Perquè, qué vols dir?

Bom.: Dona, per anà a la fonda:

¡que vols dormi a n'aquet llit?

(Senyalant a terra.)

Llus.: Per' xo no; pero truquem,
si ell es dalt, baixará a' obri.

Dom.: i Qui vols di... ell?

Llus.: L noy, home.

Dom.: Ah, si! (Casi m'en desdich:
això d'havè de ser pare!...)
Vaja, truca tot seguit.

Llus.: Com que' ell es tan calavera
y mostra 'l gènit tan viu,
no volia despertarlo
per que no 's burles...

Dom.: i De qui?

Llus.: De nosaltres. I com fa
tan temps que no'ns habem vist,

si hi haguès anat jo sola...

Y com que va endarrerit
de son...

Bom.: Ba, ea; qu'es desperti,
que 'ns obri, que per' xv es fill.

Llus.: Bom, es fill?

Bom.: (Ja l'hi frexida!)

De pare y mare vuy dir.

Llus.: Beni unas soltas avuy...

Bom.: Be, que trucas? (Impacient.)

Llus.: ; Quin delit!

; Perque no pots truca' tu?

Bom.: Perque per truca' no estich.

Llus.: ; Mireu qu'es molt!

Bom.: No hi há mes!

Trucas, o m'en vaig d'aquí.

Llus.: Donchs no truco.

Bom.: Donchs adieu.

(Si arribo a sabè 'P teu pis!..)

(S'en va per la dreta: Llussia queda un moment parada, després va cap ahont i'en anat Bomàs.)

Escena IX.

Llussia, luego Joseph,

(que surt per l'esquerra.)

Llus.: ¿Para? Qué li agafa al ximple?

; I s'en va l' desvergonyit!

Aquet vespre ha begut massa.

; Aturat, noy!

Fos. = (Dins.) ; Alto aqui!

Llus. = ; Pladres...! Pladres...!

(Fuig corrent per la dreta: queda un moment l'escena sola, mentres se sent l'pito del sereno: després surt en Joseph per l'esquerra molt atrafegat.)

Fos. = ; Una dona!

No s'escapará de mi

senje veure si es la Lussia.

; Alto! ; Altoo!...

(S'en va eridant detrás de Lussia.

Se sent altre vegada 'l pito, y des-
prés d'un rato, surt en Feliu,
cansat.)

Escena X.

Feliu, luego Tomás. (Esquerra)

Fel. - ¡Vaya unos crits!

Sort que ja he tocat 'l pito
y 'ls altres m'haurán sentit,
perque, sino, de tan corra
m'hauria espatllat de pit.
I per' qui no's veu ningú.

¡ Ah sí, un home vé per 'lli
molt depressa: donchs m'amago.

Hom.= (Sortint.) Han cridat pladres: fugim.

Fel.= ¡ Alto al rey!

Hom.= Perqué? qui busca?

Fel.= Ah, es vosté? M'hi ben pluhit!

¡m pensaba qu'era un pladre.

Hom.= Moltes gracias p'el desitx.

Fel.= ¡ Qu'encara no l'ha trovada?

Lo qu'es jo p'en floch l'he vist!

Hom.= A n'aquí?

Fel.= A la senyora.

Hom.= Gat per llebra.

Fel.= ¡ Que vol dir?

Bom. = Que no soch qui us penséu.

Escena XI.

Dits, Lussia. (Esquerra.)

Fel. = ; Bóm?

Bom. = Que no 'm coneixéu, Felíu.

Fel. = ; No es 'l senyó Joseph?

Bom. = No, home, no.

Llus. = ; Que hi sentit!

Y ho nega 'l poca vergonya!

; Agáfil, sereno!

Fel. = A qui?

Llus. = Ho diu perque vol divorci

p'el que 'ns ha passat, sortint
del ball.

Fel.= Pro, senyor Joseph!..—

Bom.= ; Que' diable tanti embolichs!

Perque vegin que no mento
y 'm creguin de lo qu'he dit,
encare que m'encostipi

'm trech la careta. Aixís

sabran ben bé qui soch jo

y no'm daran mes neguit.

Fel.= Be rahò, es'l millor modo.

Bom.= Trayemnos tot lo postis.

Fel.= Vosté també. (A Llúcia.)

Bom.= M'en alegro.

(Bomà se desembossa y's treu la

careta, perruca, vigoti, gorra, etc.
Llusia l' mocadò y careta.

Tom.: Digui: soch l' seu marit?

Llus.: ¡Tomas! ¿tu?...

Tom.: ; Ma noy que burro!

; Si es la tia! ; Ves quin crim
hauriam fet!...

Fel.: ; Quins dos llusos

Fa'ls hi dich que n'hi ha un tip.

Tom.: ; ¿ donchs tia, com va caldas?

qui l' habia de fè' aquí?

; Vostè' al ball y a' Barcelona

sens' avisar? qu' hem renyit?

Llus.: No, pero ha estat un capritxo
de las cosinas y es vist
que no podia escusarme.

Bom.: ;Y sens' avisarme a mi!

- Ara si qu'entench l'enredo
de la targeta y 'l vestit:
no han volgut que ho sapigués
y jo he fet tot l'embolich
sens pensar.

Llus.: To ja 't trobaba
tot estrany.

Biel.: Excusis, si.

;Bia y nebot no coneixers...
pendre 'l nebot p'el marit...

Llus.= ¿Anant tan temps junts!

Fel.= ¿Qu'és raro.

Bom.= Sí, que vos us heu lluhit!...

Fel.= L'habia pres p'el seu oncle.

Llus.= ¿¿'hont serà aquell benehit?

Fel.= Desesperat la buscaba

no fa molt, corrent per qui

y m'ha contat 'ls treballs...

Llus.= L'ú sab! Pot se es dalt 'l pis.

Escena última.

Dits, Joseph, y Dos Serenos.

(Dreta.)

Jos.= Ja 'ls hi dit que no soch Pladre

Ser. 1er = ¡Donchs qu'és, un home de ve?

Ser. 2^{on} = Vosté corria.

Jos. = És que anaba
buscant la dona.

Ser. 1er = ¡borrents
y dispressat?

Ser. 2^{on} = Mala excusa:

per vosté ha estat 'l xiulet.

Fel. = ¡Qu'ha cridat lladres ja poch? (A Ferris.)

Llus. = Sí: m'han dit, alto!

Fel. = Bra est.

Ser. 2^{on} = Au, au, a cala ciutat

y a n'altí ho decidirem.

Fel. = Companys, jo he tocat 'l pito,

pero no ha succehit res,
ha estat equivocació:
deixeulo anà y dispenseu.
Ser. 1er No ho entench.

Ser. 2^m =

Ni jo tampoch.

Ser. 1er = Donchs adèu: demà ho sabrem.

(Ls dos Serenos s'en van.)

Jos. = ; Oh, gracias, gracias, Feliu!

; quin favor mes gros m'heu fet!

Ja m'creya qu'avuy dormia

a' la cangri, entre 'ls pillets

y la llussia que l'heu vista?

Fel. = ; Que sou cego?

Jos. = i Ay, ay: perquè?

Ser. = i Que no veyeu qu'hos espera?

Jos. = I es vritat! Llussia!

Llus. = Joseph!

Jos. = Ahont eras rateta meva?

Llus. = I tu 'hont has anat, gatet?

Jos. = M'han fet fugir unas màscaras.

Llus. = Donchs jo hi ballat ab aquell.

Jos. = i Qui es aquell, la sombra meva?

I a'n'al ball per mi l'has pres?

Llus. = Com qu'aneu iguals de tot...

Jos. = Mestre, aquet vestit es meu.

Tom. = Quèdisel donchs.

Jos. = En Tomàs!

i Ah, pilllet, d'ahont l'has tret?

Bom. = Del sastre.

Jos. = ; Mentida!

Llus. = ; Balla!

Fel. = Senyors, que som al carré.

Bom. = Jo m'estich morint de son.

Llus. = Anem a dalt que fa fret.

Jos. = Apartat dona voluble!

Vina aquí, nebot infiel.

Bom. = Ara hi corro.

Jos. = Jo soch manso...!

mes no tant com vos penseu.

Llus. = May l'habia vist aixís.

Jos. = Veniu!

Llus. = ; Sossegat!

Tom.: ; Fa vent!

Fel.: Si no callan, toco 'l pito
y 'ls faig agafa' a' tots tres.

Jos.: ; No heu tocat pito per 'l padres?
Donchs emporteusen aquet.

Tom.: ; Oncle Joseph!

Jos.: Què?

Fel.: ; Salencio!

'l que no calla va' al cep.

Jo soch 'l rey de la nit

y va tot al càrrech meu.

Donqui las explicacions. . .

Tom.: Aviat y son las següents.

Jo tenia d'ana' 'l ball,

y vaig anar ahi mateix
a llogar un vestit a casa
d'en Mora. ¿saben? Aquell
del carrer del Hospital.

Li vaig dir que me l'envie's
a casa, a las deu del vespre,
y m'el va portar un noyet;
el destlloigo 'l farsetl; y encara
que vaig veure no era 'l meu,
com tenia tart, me 'l vaig
posar per no perdre temps.

Jos. = Ja es certa aquesta mentida?

Bom. = Tan certa com...

Jos. =

Be, ja 't crech.

Jos.: i ¿ l'haber ballat ab ella?

Tom.: bon que m'ha pres per voste...

Jos.: Brech que 'm donas gat per llebre;

pero, en fi, 'l meu perdò tens

si 'm dius la veritat. i breus tu

que soch de debò un Joseph?

Tom.: i Per 'llo que diuen dels...

Jos.: ; balla!

Hus.: Pensantho no mes m'ofens.

Hui anat ab tu, ab las cosinas

y sortint del ball ab ell.

Tom.: Ah, de mi ja pot confia'.

Jos.: Confio.

Fel.: i está satisfet?

Jos. = Si.

Fel. = Donchs a' dormir tothom
qu'es tart.

Jos. = Avans espereu.

(Dirigitse al publich.)

Quant vagin als balls de màscaras...
Mes no crech qu'ns hi veyem,
perque jo, sortint del ball,
he jurat no anarhi mes.

bon En fi, voldria...

Hus. = Que pensin
ab l'autor d'aquet juguèt.

Fi.